

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 15T/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9522100282
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2022:9522100282.1

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica samosudcom JUDr. Petrom Pulmanom, LL.M. v trestnej veci obvineného H.. H. J. za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona dňa 30.11.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku odmieta obžalobu prokurátora ÚŠP GP SR podanú na podpísanom súde dňa 09.09.2022 na obvineného H.. H. J., nar. XX.XX.XXXX v L., trvalým bydliskom Y. XXXX/XX, L., povolaním advokáta za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, ktorý mal obvinený spáchať tým, že v presne nezistenom období minimálne však od roku 2016 až doteraz vedome napomáhal členom zločineckej skupiny, ktorá je popísaná v obžalobe prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn.: VII/3 Gv 147/20/1000-753 zo dňa 20.12.2021, pričom predmetná zločinecká skupina bola formovaná minimálne od roku 2012 a zosnoval ju A.. X. L. za súčinnosti J.. V. D. z osôb s väzbami z minulosti, či už priamo na A.. X. L. alebo na J.. V. D. a jej členmi boli okrem iných osôb aj E.. G. F. J.., E.. J. P., kde cieľom tejto skupiny bolo páchať najmä trestné činy korupcie, zneužívania právomoci verejného činiteľa, ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti, neoprávneného nakladania s osobnými údajmi, za účelom priameho aj nepriameho získania finančných a iných výhod pre jej členov a osoby pre ňu činné, a to aj získavaním finančných prostriedkov formou úplatkov a eliminovaním možnosti odhalenia nimi páchanej trestnej činnosti, ako aj za účelom zabezpečenia výhody A.. X. L., pričom jednotliví členovia skupiny a osoby pre ňu činné svoju činnosť vykonávali koordinovane, najmä cez plnenie úloh zadaných vyššie postavenými členmi skupiny a konali tak aj s vedomím v koho prospech plnili zadané úlohy, ktoré spočívali najmä

v realizovaní úkonov v trestných konaniach vedených na NAKA P PZ v súlade so záujmami A.. X. L., resp. jeho spriaznených osôb, ktoré mali na výsledku trestného konania osobný alebo iný záujem,
v informovaní o tom, voči ktorým konkrétnym osobám sú pripravované úkony podľa Trestného poriadku s cieľom, aby sa prípadne na tieto úkony adekvátne pripravili alebo eliminovali ich negatívne dopady,
v informovaní o tom, v akom štádiu sa nachádzajú určité trestné konania alebo operatívne preverované podozrenia z trestnej činnosti na NAKA P PZ,

pričom jednou z osôb činných pre vyššie popísanú skupinu bol aj obvinený H. J., ktorého činnosť v prospech skupiny spočívala okrem iného v tom, že :

v presne nezistenom dni pred dátumom 18.07.2016 na presne nezistenom mieste, pravdepodobne na ul. Račianska 45 Bratislava, v budove Prezídia Policajného zboru, ako aj na iných miestach Slovenskej republiky, mal obvinený H. J. po vzájomnej dohode všetkých vyššie uvádzaných osôb úmyselne navodiť situáciu, ktorá by umožňovala trestné stíhanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky E.. Y.J., s cieľom znemožniť výkon dozorovej činnosti prokurátora minimálne v trestnej veci týkajúcej sa dodávok informačných technológií pre rezort Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a taktiež v trestnej veci týkajúcej sa obchodnej spoločnosti BA HAUS, k čomu obvinený H. J. využil podnikateľa V. Y. (ďalej len „podnikateľ“), v tom čase stíhaného za daňovú trestnú činnosť, ktorý v záujme dosiahnutia zníženia hroziaceho trestu poskytol E.. Y.J. okrem iného aj informácie o možnom zneužívaní finančných prostriedkov Európskej únie v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v rámci realizácie projektu na dodávku sieťových technológií, ako aj informácie o možnom prijímaní provízií a legalizácii finančných prostriedkov v prospech doposiaľ nestotožnených osôb z politického prostredia majúcich priateľské väzby na členov vyššie popísanej

zločineckej skupiny, načo následne podnikateľ a jeho obhajca - obvinený H. J. podali dňa 28.06.2016 na prokurátora E.. Y.J. trestné oznámenie za to, že mal bez súhlasu, vedomia a doslovného vyjadrenia podnikateľa skoncipovať text skutočnosti, ktorý mal kompromitovať z trestnej činnosti vyššie uvedené osoby z politického prostredia, pričom následne obvinený H. J. cielene, mimo rámec osôb oprávnených oboznamovať sa s prebiehajúcim trestným konaním proti E.. Y.J., koordinoval svoju činnosť s členmi vyššie popísanej zločineckej skupiny v úmysle znemožniť prokurátorovi E.. Y.J. vykonávanie dozorovej činnosti vyššie uvádzaných trestných vecí, k čomu aj následne došlo a trestné veci týkajúce sa „BA HAUS“ a „TEMPEST“ boli E.. Y.J. odňaté z dozoru,

obvinený H.. H. J., v období od 23.10.2017 minimálne do 20.06.2018, na zatiaľ nezistenom mieste, pravdepodobne na ul. Račianska 45 Bratislava v budove Prezídia Policajného zboru, ako aj na iných miestach Slovenskej republiky, ako advokát obvineného J.. J. K. v trestnej veci vedenej na národnej kriminálnej agentúre P PZ pod číslom konania ČVS: PPZ-842/NKA-FP-BA-2017-Kys. riadil a koordinoval svoje kroky vo veci obhajoby J.. J. K. s E.. J. P., vtedajším riaditeľom NAKA P PZ, upovedomoval ho o krokoch, ktoré chce v danej veci podniknúť, od E.. J. P. získaval informácie o zamýšľanom postupe vo vyšetrovaní, a taktiež elektronicky, prostredníctvom aplikácie Threema, upovedomoval o úkonoch a plánovaných úlohách vo vyššie uvedenom prebiehajúcim trestnom konaní H. F., aj napriek tomu, že vedel, že H. F. v danej veci bude vystupovať ako svedok, konkrétne dňa 12.03.2018 informoval H. F. o tom, že policajt zrušil výsluch svedka E.. C. H., dňa 05. 04. 2018 v čase o 10.00 h napísal správu H. F., v ktorej ho informoval o výsledku práve prebiehajúceho výsluchu E. L. v trestnej veci obvineného J.. J. K., dňa 14.04.2018 informoval H. F., že J. K. ide vypovedať na „inšpekciu“ kvôli zatiaľ nezistenému podaniu, na čo ho H. F. ubezpečil, že by to s „K.“ malo byť v „pohode“, dňa 31. 05. 2018 informoval H. F. o plánovaných výsluchoch svedkov „C., O. a G.“, pričom výsluch svedka Y.D. sa v trestnej veci obvineného J. K. uskutočnil dňa 13.06.2018 a výsluch svedka K. G. uskutočnil dňa 29.06.2018, a H. F. takto získané informácie od obv. H. J. odovzdával X. L., ktorý spolu s ďalšími členmi zločineckej skupiny chceli dosiahnuť, aby bola predmetná trestná vec pridelená inému útvaru polície a vyšetrovateľovi tak, aby dosiahli ovplyvnenie prebiehajúceho trestného konania v prospech J.. J. K., čím minimálne takýmto vyššie popísaným konaním obvinený H. J. úmyselne napomáhal členom zločineckej skupiny nielen zakryť ich trestnú činnosť, resp. znemožniť jej odhalenie, ale svojím konaním tejto skupine umožnil pokračovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti a napomohol skupine umocniť jej postavenie, vplyv a pokračovať v sústavnom dosahovaní zisku a vec vracia prokurátorovi, pretože zistil závažné procesné chyby, najmä porušenie práva na obhajobu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor ÚŠP GP SR podal na podpísanom súde obžalobu na obvineného H.. H. J. za skutok uvedený vo výroku tohto uznesenia, kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona.

Samosudca obžalobu doručil obvinenému a obhajcovi, ktorí sa k nej vyjadrili zhodným podaním, v ktorom okrem opisu priebehu prípravného konania navrhli zastavenie trestného stíhania obvineného, alternatívne odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi. Pre prípad nariadenia termínu hlavného pojednávania navrhli dôkazy, ktoré považujú za potrebné vykonať.

Pokiaľ ide o návrh na zastavenie trestného stíhania, obvinený navrhol jeho trestné stíhanie zastaviť s tým, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom.

V prípade prvého čiastkového skutku v obžalobe má prokurátor obchádzať opisom jeho konania významné skutočnosti svedčiacie v jeho prospech, najmä to, že o trestnom oznámení jeho klienta a aj osobne obvineného bolo vedené trestné stíhanie za krivé obvinenie, ktoré stíhanie bolo zastavené. Rovnako boli odmietnuté trestné oznámenia E.. Y.. Pokiaľ potom prokurátor v skutkovej vete uvádza, že „obvinený H. J. po vzájomnej dohode všetkých vyššie uvádzaných osôb úmyselne navodil situáciu, ktorá by umožňovala trestné stíhanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky“ vlastne úmyselne obchádza skutočnosť, že obvineného už nie je možné za krivé obvinenie stíhať, navyše poukazuje na to, že podanie trestného oznámenia z jeho strany nie je možné považovať za protiprávne konanie, pretože to bol postup súladný so zákonom. Za nepravdivé označil aj tvrdenie prokurátora v obžalobe pokiaľ ide o deň, kedy malo byť trestné oznámenie podané (správne má byť 30.06.2016 a nie 28.06.2016). Odmieťa záver obžaloby, že zneužil svojho klienta, ako aj záver, že tak mal konať po dohode s menovanými osobami, kde poukázal na to, že takúto dohodu nepreukazuje žiadny dôkaz, pričom všetky tieto skutočnosti už boli konštatované aj v uznesení Krajskej prokuratúry Bratislava, ktorým bola zamietnutá sťažnosť E.. Y. proti zastaveniu trestného stíhania za krivé obvinenie.

Pokiaľ prokurátor v obžalobe ďalej uvádza, že jeho činnosť pre zločineckú skupinu mala byť s cieľom zakryť jej trestnú činnosť, potom prokurátor opomenul, že vo veciach B.A. HAUS a TEMPEST nie je podaná obžaloba v kauze OČISTEC a tiež to, že v nich bolo právoplatne rozhodnuté s tým, že tu k trestnému činu nedošlo. Argumentáciu obžaloby pritom nie je možné vnímať tak, že by chcel zakryť celú trestnú činnosť osôb stíhaných v kauze OČISTEC. Súčasne poukázal na to, že v obžalobe v kauze OČISTEC nie je ani žiadna osoba stíhaná vo veciach týchto spoločností. Obžaloba sa podľa obvineného nevysporiadala ani s tým, že žiadny dôkaz, ktorý bol doteraz vykonaný, nepreukazuje jeho vedomosť o existencii zločineckej skupiny, pre ktorú mal byť podľa nej činný.

V prípade druhého čiastkového skutku, ktorý mu je kladený za vinu, obvinený namietol podľa neho nesprávny postup vyšetrovateľa, keď mu za tento skutok nevzniesol obvinenie, ale aplikoval per analogiam ustanovenie § 206 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj skutočnosť, že mu je kladené za vinu, že H. F. mal odovzdávať informácie od neho ďalšej osobe bez toho, aby H. F. za to bol stíhaný. Poukazuje na to, že obžaloba sa vôbec nevysporiadala s tým, aký význam malo mať jeho konanie pre zachovanie zločineckej skupiny a tiež s tým, že v tomto prípade mali členovia zločineckej skupiny navzájom komunikovať cez jeho osobu a osobu H. F. a nie priamo medzi sebou.

Návrh na odmietnutie obžaloby obvinený odôvodnil tým, že za druhý čiastkový skutok mu nebolo vznesené obvinenie a preto zaň ani nemohla byť podaná obžaloba, že mu neboli sprístupnené vyšetrovacie spisy a existujúce dôkazy, najmä nebolo nevyhovené jeho návrhom na pripojenie spisu ČVS: PPZ-143/NKA-BA2-2021. V tejto spomínanej veci bolo od apríla 2021 vedené trestné stíhanie, že spolu so skupinou osôb mal spáchať zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona proti E.. Y., pričom vyšetrovanie vykonával ten istý vyšetrovateľ a časť dôkazov z uvedenej veci 18.02.2022 postúpil do tejto veci a na ich podklade začal trestné stíhanie. Tieto dôkazy sú pritom obžalobou aj navrhnuté na vykonanie na hlavnom pojednávaní v jeho neprospech, čím sa nedodržel princíp rovnosti zbraní. Ďalej poukázal na to, že konajúci vyšetrovateľ je s ďalšími osobami obvinený z manipulácie dôkazov, pričom v trestnej veci vedenej na UIS mali byť zabezpečené zvukové záznamy, ktoré žiadal zabezpečiť, pretože sa v nich môžu nachádzať dôkazy v jeho prospech, vrátane možnosti, že došlo k manipulácii aj vo veci OČISTEC, pre ktorú zločineckú skupinu mal byť činný. Vo vzťahu k zamedzeniu jeho prístupu k dôkazom zo strany OČTK potom poukázal na nedodržanie čl. 7 ods. 2 Smernice 2021/13/EU. Súčasne sa pozastavil nad postupom vyšetrovateľa, ktorý po tom, ako 16.02.2022 zastavil trestné stíhanie za krivé obvinenie, 18.02.2022 „sám sebe“ odstúpil časť dôkazov z veci PPZ-143/NKA-BA2-2021 bez toho, aby čakal na rozhodnutie o sťažnosti poškodeného E.. Y. (ktorá bola zamietnutá 14.04.2022), ale vyšetrovateľ ešte pred týmto rozhodnutím začal ďalšie trestné stíhanie za obdobné konanie s iným právnym posúdením, čo podľa obvineného ešte viac odôvodňuje, aby mal prístup k dôkazom získaným vo veci PPZ-143/NKA-BA2-2021. V ďalšej časti poukázal na to, že vyšetrovanie bolo skončené bez toho, aby bolo rozhodnuté o jeho sťažnosti proti vzneseniu obvinenia. O tejto prokurátor rozhodol až 06.09.2022, teda asi týždeň po skončení vyšetrovania, v dôsledku čoho netvorí súčasť vyšetrovacieho spisu. Upozorňuje na to, že prokurátor E.. Y. bol ako svedok vypočutý bez toho, aby bol zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť, čo môže v prípade prijatia obžaloby výrazne zasiahnuť do jeho práv obvineného, pretože ak by sa E.. Y. odklonil od svojich tvrdení, nebolo by možné na hlavnom pojednávaní odstraňovať rozpory, pričom obvinený už v prípravnom konaní upozorňoval na niektoré časti jeho výpovede. Toto pochybenie označil za zarážajúce, pretože pri iných prokurátoroch, ktorí boli vypočutí ako svedkovia, bol každý z nich zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť. V prípade E.. F., ktorý sa v rámci výsluchu domáhal zbavenia povinnosti zachovávať mlčanlivosť a nevyjadril sa pre jeho absenciu ku všetkým otázkam, zas vyšetrovateľ zbavenie povinnosti obstaral, ale nezaradil ho do vyšetrovacieho spisu a bez vysvetlenia upustil od jeho ďalšieho výsluchu, ktorý už bol naplánovaný. Rovnako vyšetrovateľ bez vysvetlenia upustil od výsluchu svedka A.. R. Z.. Poukázal na to, že postupom OČTK bolo znemožnené rozhodnutie o jeho podnete na rozhodnutie podľa § 363 Trestného poriadku a nasl. podanom ešte 20.07.2022 voči uzneseniu vyšetrovateľa z 20.04.2022, ktorým sa nevyúlčil z vykonávania úkonov a tiež mu bolo oneskoreným rozhodnutím o sťažnosti proti vzneseniu obvinenia znemožnené uplatniť svoje právo podať opravný prostriedok podľa § 363 Trestného poriadku proti vzneseniu obvinenia. Celý tento postup OČTK vrátane prístupu prokurátora má podľa obvineného nasvedčovať zaujatosti prokurátora, ako aj zaujatosti OČTK. Obvinený namietol, že prokurátor, ktorý je činný v jeho veci, má byť osobným priateľom E.. Y., obžalobu mal sprístupniť novinárovi Y., spolupracujúcemu s OČTK, v záujme docieľiť neobjektívnu medializáciu jeho prípadu pred rozhodnutím súdu. Obvinený sa s prokurátorom mal v minulosti dostať do profesionálneho rozporu a prokurátor podal aj návrh na jeho disciplinárne stíhanie, ktorý v kópii predložil. Záveru obvineného o zaujatosti prokurátora má nasvedčovať aj návrh na vykonanie dôkazov v obžalobe, keď sú navrhnuté dôkazy iba v jeho neprospech a vôbec nerozumie tomu, čo sa má dokazovať prečítaním výpovede E.. L..

Obžalobu samosudca preskúmal a podľa jej obsahu a obsahu spisu zistil, že sú tu dané dôvody na jej odmietnutie a vrátenie veci prokurátorovi, lebo zistil také procesné chyby, ktoré považuje za závažné, pričom v ich dôsledku došlo aj k porušeniu práva na obhajobu.

Procesné chyby prípravného konania samosudca rozdelí pre prehľadnosť do dvoch kategórií.

Prvou sú také, ktoré považuje za neodstrániteľné v konaní pred súdom a teda nenapraviteľné činnosťou súdu a druhou také, ktoré by odstránené mohli byť, ale aj pri nich platí, že o chyby ide a majú významný vplyv na práva obvineného na jeho obhajobu.

1. Za závažné procesné chyby, ktoré nie sú v konaní pred súdom odstrániteľné samosudca považuje, že :

a) Osobe E.. Y.J. nebolo v prípravnom konaní priznané postavenie poškodeného.

Podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Poškodený má právo sa kedykoľvek v priebehu trestného konania informovať o stave trestného konania.

Predmetné pochybenie nie je možné v konaní pred súdom reparovať spôsobom, že by súd teraz do konania poškodených pripustil a riadne ich poučil, pretože im už právo na uplatnenie náhrady škody nemôže takto navrátiť. Rovnako boli týmto postupom zbavení možnosti podávať návrhy na dôkazy, alebo ich doplnenie a na nazeranie do spisu. Práva poškodeného uvedené v ustanovení § 46 ods. 1 Trestného poriadku sú vymenované v celosti a nie je možné časť práv umožniť uplatniť (v konaní pred súdom) a časť nie (v prípravnom konaní).

Samosudca zastáva názor, že už z definície skutku v obžalobe nie je sporným, že E.. Y.J. mohla konaním obvineného vzniknúť morálna alebo iná škoda. Prvý čiastkový skutok v obžalobe jasne uvádza, že motiváciou konania obvineného mala byť diskreditácia menovaného prokurátora s cieľom zabrániť mu riadne plniť si pracovné povinnosti, pričom v dôsledku krokov obvineného v konečnom dôsledku E.. Y. čelil tak trestnému stíhaniu, pričom toto bolo zastavené a následne bola vec odovzdaná na disciplinárne konanie, v ktorom bol na koniec oslobodený.

V prípade druhého čiastkového skutku vzhľadom na výhrady samosudcu v bode 1. písm. c) tohto uznesenia, že za tento skutok nebolo vnesené obvinenie samosudca iba stručne uvedie do budúcnosti názor, že bude úlohou vyšetrovateľa, ak bude obvinenie rozšírené aj o tento skutok, alebo iný totožný, zistiť, či nie je namieste priznať aj osobe J.. J. K. postavenie poškodeného.

Ak mal obvinený H.. J. riadiť a koordinovať svoje kroky advokáta s E.. P. a nie klientom J.. K., potom zrejme porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a súčasne mohol porušiť povinnosť zachovávať mlčanlivosť podľa § 23 ods. 1 predmetného zákona, čím došlo k porušeniu či ohrozeniu iných zákonom chránených práv J.. J. K. tak ako sú uvedené v § 46 ods. 1 Trestného poriadku.

Bude teda úlohou orgánov prípravného konania menovaným osobám poskytnúť zákonné poučenie o ich právach poškodených a umožniť im uplatniť ich práva, vrátane vyjadrenia k uplatneniu nároku na náhradu škody.

Pre prípad, že by sa sťažnostný súd nestotožnil so záverom samosudcu o nutnosti rozšíriť obvinenie, potom platí záver, že aj v osobe J.. J. K. má zrejme ísť o poškodeného.

b) Z obsahu spisu nevyplýva, či svedkovia E.. Y.J. a E.. G. F. boli, alebo neboli pred tým, ako boli ako svedkovia vypočutí, zbavení povinnosti zachovávať mlčanlivosť.

Podľa § 129 ods. 2 Trestného poriadku svedok nesmie byť vypočúvaný ani vtedy, keby svojou výpoveďou porušil zákonom alebo medzinárodnou zmluvou uloženú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti okrem prípadu, že by bol od tejto povinnosti oslobodený príslušným orgánom alebo tým, v ktorého záujme má túto povinnosť.

Podľa § 129 ods. 3 Trestného poriadku zákaz výsluchu podľa odseku 2 sa nevzťahuje na svedeckú povinnosť týkajúcu sa trestného činu, ktorý má svedok povinnosť prekaziť podľa Trestného zákona.

Podľa § 26 ods. 3 zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry je prokurátor povinný zachovávať mlčanlivosť, a to aj po zániku služobného pomeru, o veciach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom svojej funkcie, ak nebol tejto povinnosti zbavený zo zákona; povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na oznámenie kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

Zbaviť prokurátora povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže generálny prokurátor, a to aj po zániku služobného pomeru prokurátora.

Nakoľko E.. Y. v predmetnej trestnej veci nevystupoval ako oznamovateľ trestnej činnosti, bolo potom povinnosťou OČTK obstaráť zbavenie povinnosti mlčanlivosti.

Rovnako to platí o výsluchu svedka E.. G. F..

V prípade svedka E.. G. F. ide po právnej stránke v podstate o úplne totožnú situáciu ako tomu je u svedka E.. Y.J.. Na doplnenie je však potrebné dodať, že tento svedok sa počas svojho výsluchu domáhal, že má byť zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť bez toho, aby mu bolo vyšetrovateľom odpovedané. Ak by sa vyšetrovateľ v predmetnej veci riadil uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 175/2020 zo dňa 28.04.2020, je možné usudzovať, že by svedka poučil, tak ako sa to dialo v inej trestnej veci vedenej pod sp. zn. 15T/8/2022 (tzv. kauza Očistec), že jeho zbavenie mlčanlivosti nie je potrebné a je povinný vypovedať. Vyšetrovateľom však svedok takto poučený nebol a preto sa iba okrajovo vo veci vyjadril, bez toho, aby sa vyjadroval k meritu veci a okolnostiam podania trestného oznámenia teraz už odsúdeného Y. a konaniu E.. Y., prípadne obvineného H.. J..

Z vyjadrenia obvineného H.. J. vyplýva jeho vedomosť o tom, že následne mal byť E.. G. F. zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť, ale vyšetrovateľ tento akt generálneho prokurátora nezaložil do spisu a plánovaný výsluch svedka bez vysvetlenia zrušil.

Výsluch svedka zopakovaný nebol, vypočutý bol teda iba okrajovo, nie ku samotnému skutku, pričom nie je vylúčené, naopak, skôr je možné povedať, že výsluch tohto svedka na hlavnom pojednávaní bude potrebný, aj keď ho prokurátor vypočuť nenavrhuje (má ísť o člena zločineckej skupiny pre ktorú mal byť obvinený podľa obžaloby činný, svedok bol v priamom kontakte so svedkom E.. Y. po prijatí trestného oznámenia od K. Y., vybavoval trestné oznámenia podané na E.. Y. a inicioval aj jeho disciplinárne stíhanie a jeho výsluchu sa domáha obhajoba), pritom je potrebné uzavrieť, že jeho výsluch v prípravnom konaní nebol vykonaný v intenciách ustanovení § 131 a 132 Trestného poriadku.

V tomto prípade je zrejmé, že na tento postup vyšetrovateľa je jednoznačne možné aplikovať uznesenie NS SR sp. zn. 6 Tost 24/2010 z 19. augusta 2010, pretože situácia, ktorú riešil v konkrétnej veci, je úplne totožná so situáciou v tejto veci.

Predmetným uznesením NS SR sp. zn. 6 Tost 24/2010 z 19. augusta 2010 senát pod vedením predsedu senátu E.. J. P. zamietol sťažnosť prokurátora ÚŠP GP SR proti odmietnutiu obžaloby, keď obžaloba bola odmietnutá preto, že svedkyňa - sudkyňa, nebola zbavená mlčanlivosti a v prípravnom konaní neboli odstraňované rozpory vo výpovediach. Senát NS SR v tomto konaní o. i. poukázal na to, že ustanovenie § 58 Trestného poriadku upravuje, čo musí zápisnica o úkone, teda aj výsluchu svedka obsahovať. Ustanovenie § 131 ods. 1 Trestného poriadku okrem iného stanovuje povinnosť zistiť pomer svedka k obvinenému, čo je prirodzene možné až keď konkrétnej osobe je vznesené obvinenie, ustanovenie § 132 ods. 1 Trestného poriadku ukladá aj povinnosť zisťovať pomer svedka k veci a stranám a musí mu byť daná možnosť najskôr súvisle vypovedať, až potom môžu nasledovať doplňujúce otázky na objasnenie nejasností a vytkol OČTK, že sa v prípravnom konaní uvedenými ustanoveniami celkom neriadili. Svedkyňa E.. H. bola vypočutá 12. februára 2010 pred vznesením obvinenia, teda bez obhajcu obvineného, a to aj k svojej rozhodovacej činnosti bez toho, aby bola zbavená mlčanlivosti. Pri ďalšom výsluchu 9. júna 2010 sa iba „pridržala“ svojej predchádzajúcej výpovede a už iba zodpovedala pokladané otázky. Obdobné to bolo pri ďalších svedkoch. Skutočnosť, že svedkyňa E.. H. sa vyjadrila len okrajovo k veci, ešte neznamená, že nebude podrobnejšie vypočutá aj k okolnostiam, o ktorých sa dozvedela pri výkone svojej funkcie a pokiaľ by vypovedala bez jej zbavenia mlčanlivosti, mohla by sa dopustiť priestupku. Na záver NS SR skonštatoval, že tým, že advokáti obvineného nemohli byť pri plnohodnotných výsluchoch svedkov, bolo nesporne porušené právo na obhajobu obvineného.

Potom je potrebné prisvedčiť námietkam obvineného, že takýto postup v prípravnom konaní zasahuje do jeho práv obvineného, pretože tu reálne hrozí, že takáto výpoveď svedka z prípravného konania nebude môcť byť na hlavnom pojednávaní prečítaná napr. na prípadné odstraňovanie rozporov, ak vzniknú, alebo ak by svedok vo veci odmietol vypovedať.

Okrem toho je potrebné doplniť, že výpoveď svedka E.. Y. je možné považovať za podstatnú, nakoľko jeho osobný výsluch, spolu s výsluchmi ďalších dvoch svedkov, prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol vykonať.

Za podstatnú ju považuje aj súd, ktorému sa v dôsledku predmetnej procesnej chyby však týmto bráni, aby mohol zaujať stanovisko ku skutkovým záverom a vydať napr. rozhodnutie o zastavení trestného stíhania, ktoré samozrejme nemôže opierať o výpoveď, ktorá nebola obstaraná procesne správnym spôsobom a na jej základe prijímať závery o zistených skutkových okolnostiach, nemôže o ňu opierať iné formy rozhodnutia, ktoré by inak mohol podľa § 241 ods. 1 Trestného poriadku urobiť.

V prípade, že E.. F. bol skutočne tejto povinnosti počas prípravného konania zbavený, je potrebné tento akt založiť do vyšetrovacieho spisu a svedka vypočuť, tak ako to nakoniec vyšetrovateľ aj plánoval a následne bez vysvetlenia zrušil. V tomto smere je potrebné uviesť, že ak sa svedok vo výpovedi domáhal zbavenia mlčanlivosti a vyšetrovateľ ho neinformoval (ak bol tejto povinnosti zbavený), že k jeho zbaveniu povinnosti zachovávať mlčanlivosť došlo, potom svojím postupom zavinil, že svedok sa nevyjadril k celému predmetu konania.

Je možné konštatovať, že predmetné pochybenie si uvedomil aj prokurátor, pretože po podaní obžaloby zaslal dňa 12.09.2022 súdu na vedomie jeho pokyn vyšetrovateľovi (č. I. 1947), ktorým ho poveril podľa § 234 ods. 4 Trestného poriadku do 10.10.2022 požiadať Generálneho prokurátora SR o zbavenie mlčanlivosti menovaného svedka a listom (č. I. 2012) z 20.10.2022 súd informoval, že do uvedeného dátumu zbavenie mlčanlivosti svedka E.. Y. vyšetrovateľovi doručené nebolo.

Samosudca k tomuto postupu prokurátora považuje za potrebné dodať, že podľa § 234 ods. 4 Trestného poriadku po podaní obžaloby môže prokurátor uložiť policajtovi zabezpečiť dôkaz, ktorý potrebuje vykonať v konaní pred súdom.

Obstaranie zbavenia od povinnosti mlčanlivosti svedka, tak ako to prokurátor uložil vyšetrovateľovi, nie je teda možné považovať za zabezpečenie dôkazu v trestnom konaní a ide o postup rozporný s procesnými predpismi upravujúcimi trestné konanie.

Úplne na záver k tomuto dôvodu na odmietnutie obžaloby samosudca poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 2Tost 39/2017, ktoré označuje nezbavenie svedka od povinnosti zachovávať mlčanlivosť za zásadnú procesnú chybu.

Na prípad svedka E.. Y. pritom nie je možné aplikovať uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 175/2020 zo dňa 28.04.2020, ktoré sa týka výsluchu príslušníkov polície, nehovoriac o tom, že výsluch svedka E.. Y. nebol zameraný výlučne na opis konania osoby obvineného, ale aj na jeho služobnú činnosť prokurátora v iných veciach.

Samosudca však vo vzťahu k vyššie konštatovaným záverom považuje za potrebné dodať, že neušlo jeho pozornosti, že E.. Y.J. bol generálnym prokurátorom zbavený povinnosti mlčanlivosti 03.04.2018 vo veci jeho trestného oznámenia pre obzvlášť závažný zločin sabotáže podľa § 317 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) a iné, kde mal byť vypočutý ako oznamovateľ a svedok poškodený (Príloha III zv. 2 č.l. 709) vo veciach vymedzených sp. zn. VII/ 2Gn 154/16/1000, VII/1Gv 204/13/1000, VII/2Gn 153/16/1000 a VII/2Gn 161/16/1000. Z aktu generálneho prokurátora pritom nie je zrejmé, o ktoré konkrétne veci ide. Rovnako bol zbavený povinnosti mlčanlivosti E.. G. F. 13.07.23018 (Príloha III zv. 2 č.l. 711), pričom zbavenie bolo špecifikované rozsahom vecí vedených pod č. k. VII/2Gn 154/16/1000 (podozriví E.. K. F., Z. L., BAHaus), VII/1Gv 204/13/1000 (daňová trestná činnosť A.. V. Y.), VII/2Gn 153/16/1000 (trestné oznámenie A.. V. Y. na príslušníkov PZ z 25.05.2016) a VII/2Gn 161/16/1000 (trestné oznámenie A.. V. Y. zo 17.06.2016 a z 23.06.2016 na E.. K. F., A.. E. J. a ďalších). Komparáciou oboch aktov je potom možné predpokladať, že E.. Y. bol zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť rovnako ako E.. F., ani v jednej z nich ale nejde o zbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť vo veci trestného oznámenia A.. V. Y. z 30.06.2016.

Pre úplnosť je potrebné dodať, že 19.07.2016 bol E.. Y. zbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť nad rámec vyššie uvedených aktov aj vo veciach pod sp. zn. VII/1 Gv 96/16/1000 a VII/2Gn 172/16/1000 a to vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-539/NKA-PK-ZA-2016 za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné na expozitúre Západ národnej protikorupčnej jednotky PPZ NKA Trenčín (Príloha II zv. 1 č. I. 234). Rovnako tomu bolo v prípade E.. F. (Príloha II zv. 1 č.l. 292) aktom generálneho prokurátora z 25.07.2016.

Zvláštnym v postupe vyšetrovateľa sa potom javí skutočnosť, že pred tým, ako vypočul iných svedkov vo funkciách prokurátorov - H.. H. R., E.. C. J. a E.. L. D., ku každému z týchto troch svedkov obstaral zbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť, pričom výpovede týchto svedkov nenavrhuje v obžalobe ani prečítať.

Bude teda úlohou orgánov prípravného konania zistiť, či pod sp. zn. VII/1 Gv 96/16/1000 a VII/2Gn 172/16/1000 ide o konania o trestnom oznámení A.. V. Y. z 30.06.2016 doplneného 06.07.2016 a o trestnom oznámení H.. H. J. zo 04.07.2016. Ak áno, nie je potrebné obstarávať nové zbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť svedkov E.. Y. a E.. F., ale pri druhom menovanom o to viac platí už zverejnená výhrada samosudcu, že vyšetrovateľ mal svedka poučiť, že bol povinnosti zachovávať mlčanlivosť zbavený a mal ho riadne vypočuť.

V prípade, že zbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť a obstaráť zbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť svedkov E.. Y. z 19.07.2016 a E.. F. z 25.07.2016 sa netýka konania o predmetných trestných oznámeniach A.. Y. a H.. J., potom je potrebné zbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť týchto

svedkov obstarat' a opätovne ich vypočut', prípadne, v prípade rozporov medzi ich výpoveďami, tieto rozpory aj odstraňovať tak, aby vykonané dôkazy súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie vo veci.

c) Obžaloba bola podaná za skutok, za ktorý nebolo vznesené obvinenie H.. H. J..

Ide o druhý čiastkový skutok, ktorý znie:

„- obvinený H.. H. J., v období od 23.10.2017 minimálne do 20.06.2018, na zatiaľ nezistenom mieste, pravdepodobne na ul. Račianska 45 Bratislava v budove Prezídia Policajného zboru, ako aj na iných miestach Slovenskej republiky, ako advokát obvineného J.. J. K. v trestnej veci vedenej na národnej kriminálnej agentúre P PZ pod číslom konania ČVS: PPZ-842/NKA-FP-BA-2017-Kys. riadil a koordinoval svoje kroky vo veci obhajoby J.. J. K. s E.. J. P., vtedajším riaditeľom NAKA P PZ, upovedomoval ho o krokoch, ktoré chce v danej veci podniknúť, od E.. J. P. získaval informácie o zamýšľanom postupe vo vyšetrovaní, a taktiež elektronicky, prostredníctvom aplikácie Threema, upovedomoval o úkonoch a plánovaných úlohách vo vyššie uvedenom prebiehajúcom trestnom konaní H. F., aj napriek tomu, že vedel, že H. F. v danej veci bude vystupovať ako svedok, konkrétne dňa 12.03.2018 informoval H. F. o tom, že policajt zrušil výsluch svedka E.. C. H., dňa 05.04.2018 v čase o 10.00 h napísal správu H. F., v ktorej ho informoval o výsledku práve prebiehajúceho výsluchu E. L. v trestnej veci obvineného J.. J. K., dňa 14. 04. 2018 informoval H. F., že J. K. ide vypovedať na „inšpekciu“ kvôli zatiaľ nezistenému podaniu, na čo ho H. F. ubezpečil, že by to s „K.“ malo byť v „pohode“, dňa 31.05.2018 informoval H. F. o plánovaných výsluchoch svedkov „C., O. a G.“, pričom výsluch svedka Y.D. sa v trestnej veci obvineného J. K. uskutočnil dňa 13.06.2018 a výsluch svedka K. G. uskutočnil dňa 29.06.2018, a H. F. takto získané informácie od obv. H. J. odovzdával X. L., ktorý spolu s ďalšími členmi zločineckej skupiny chceli dosiahnuť, aby bola predmetná trestná vec pridelená inému útvaru polície a vyšetrovateľovi tak, aby dosiahli ovplyvnenie prebiehajúceho trestného konania v prospech J.. J. K.“

Vo veci bolo trestné stíhanie začaté uznesením vyšetrovateľa z 25.03.2022 za skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona skrátene s tým, že v období od roku 2014 do konca roku 2018 sa na území Slovenskej republiky, najmä na území Bratislavského a Nitrianskeho kraja sformovala zločinecká skupina, pre ktorú bol minimálne od júla 2016 činný člen Slovenskej advokátskej komory, ktorého činnosť spočívala aj v poskytovaní informácií z prebiehajúcich trestných konaní, kde minimálne jedným z jeho konaní bola snaha odstaviť prokurátora ÚŠP GP SR E.. Y.J. od výkonu dozoru v kauze dodávok informačných technológií pre rezort MV SR a tiež v kauze BA HAUS.

Uznesením vyšetrovateľa z 20.04.2022 bolo H.. J. podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za skutok kvalifikovaný ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tým, že:

v presne nezistenom období minimálne však od roku 2016 až doteraz vedome napomáhal členom zločineckej skupiny, ktorá je popísaná v obžalobe prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn.: VII/3 Gv 147/20/1000-753 zo dňa 20. 12. 2021, pričom predmetná zločinecká skupina bola formovaná minimálne od roku 2012 a zosnoval ju A.. X. L. za súčinnosti J.. V. D. z osôb s väzbami z minulosti, či už priamo na A.. X. L. alebo na J.. V. D. a jej členmi boli okrem iných osôb aj E.. G. F. J., E.. J. P., kde cieľom tejto skupiny bolo páchať najmä trestné činy korupcie, zneužívania právomoci verejného činiteľa, ohrozenia dôvernej skutočnosti a vyhradenej skutočnosti, neoprávneného nakladania s osobnými údajmi, za účelom priameho aj nepriameho získania finančných a iných výhod pre jej členov a osoby pre ňu činné, a to aj získavaním finančných prostriedkov formou úplatkov a eliminovaním možnosti odhalenia nimi páchanej trestnej činnosti, ako aj za účelom zabezpečenia výhody A.. X. L., pričom jednotliví členovia skupiny a osoby pre ňu činné, svoju činnosť vykonávali koordinovane, najmä cez plnenie úloh zadaných vyššie postavenými členmi skupiny a konali tak aj s vedomím, v koho prospech plnili zadané úlohy, ktoré spočívali najmä

v realizovaní úkonov v trestných konaniach vedených na NAKA P PZ v súlade so záujmami A.. X. L., resp. jeho spriaznených osôb, ktoré mali na výsledku trestného konania osobný alebo iný záujem, v informovaní o tom, voči ktorým konkrétnym osobám sú pripravované úkony podľa Trestného poriadku s cieľom, aby sa prípadne na tieto úkony adekvátne pripravili alebo eliminovali ich negatívne dopady, v informovaní o tom, v akom štádiu sa nachádzajú určité trestné konania alebo operatívne preverované podozrenia z trestnej činnosti na NAKA P PZ,

pričom jednou z osôb činných pre vyššie popísanú skupinu bol aj obvinený H. J., ktorého činnosť v prospech skupiny spočívala okrem iného v tom, že :

v presne nezistenom dni pred dátumom 18.07.2016 na presne nezistenom mieste, pravdepodobne na ul. Račianska 45 Bratislava v budove Prezídia Policajného zboru, ako aj na iných miestach Slovenskej republiky mal obvinený H. J. po vzájomnej dohode všetkých vyššie uvádzaných osôb úmyselne navodiť situáciu, ktorá by umožňovala trestné stíhanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej

prokuratúry Slovenskej republiky E.. Y.J., s cieľom znemožniť výkon dozorovej činnosti prokurátora minimálne v trestnej veci týkajúcej sa dodávok informačných technológií pre rezort Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a taktiež v trestnej veci týkajúcej sa obchodnej spoločnosti BA HAUS, k čomu obvinený H. J. využil podnikateľa V. Y. (ďalej len „podnikateľ“), v tom čase stíhaného za daňovú trestnú činnosť, ktorý v záujme dosiahnutia zníženia hroziaceho trestu poskytol E.. Y.J. okrem iného aj informácie o možnom zneužívaní finančných prostriedkov Európskej únie v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v rámci realizácie projektu na dodávku sieťových technológií, ako aj informácie o možnom prijímaní provízií a legalizácii finančných prostriedkov v prospech doposiaľ nestotožnených osôb z politického prostredia majúcich priateľské väzby na členov vyššie popísanej zločineckej skupiny, načo následne podnikateľ a jeho obhajca - obvinený H. J. podali dňa 28.06.2016 na prokurátora E.. Y.J. trestné oznámenie za to, že mal bez súhlasu, vedomia a doslovného vyjadrenia podnikateľa skoncipovať text skutočnosti, ktorý mal kompromitovať z trestnej činnosti vyššie uvedené osoby z politického prostredia, pričom následne obvinený H. J. cielene, mimo rámec osôb oprávnených oboznamovať sa s prebiehajúcim trestným konaním proti E.. Y.J., koordinoval svoju činnosť s členmi vyššie popísanej zločineckej skupiny v úmysle znemožniť prokurátorovi E.. Y.J. vykonávanie dozorovej činnosti vyššie uvádzaných trestných vecí, k čomu aj následne došlo a trestné veci týkajúce sa „BA HAUS“ a „TEMPEST“ boli E.. Y.J. odňaté z dozoru,

čím minimálne takýmto vyššie popísaným konaním obvinený H. J. úmyselne napomáhal členom zločineckej skupiny nielen zakryť ich trestnú činnosť, resp. znemožniť jej odhalenie, ale svojím konaním tejto skupine umožnil pokračovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti a napomohol skupine umocniť jej postavenie, vplyv a pokračovať v sústavnom dosahovaní zisku, ktorý skutok je totožný s prvým čiastkovým skutkom v podanej obžalobe.

Pokiaľ ide o druhý čiastkový skutok v obžalobe (poškodený J.. J. K.) vyšetrovateľ podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku (per analogiam) upozornil obvineného, že prvý čiastkový skutok dopĺňa predmetným druhým skutkom.

Podľa § 206 ods. 4 Trestného poriadku ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo skutočnosť, ktorá dostatočne odôvodňuje záver, že obvinený spáchal ďalší skutok, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, vznesie policajt obvinenie aj pre tento ďalší skutok. Ak pre tento skutok nebolo začaté trestné stíhanie, najskôr sa rozhodne podľa § 199 ods. 1.

Podľa § 234 ods. 2 Trestného poriadku obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Ak prokurátor mieni tento skutok posudzovať ako iný trestný čin, než ako ho posudzoval policajt, upozorní na to pred podaním obžaloby obvineného, obhajcu a poškodeného a zistí, či so zreteľom na zamýšľanú zmenu navrhujú doplniť vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie. Ak prokurátor nepovažuje navrhované doplnenie za potrebné, odmietne ho, urobí o tom záznam do spisu a vyrozumie osobu, ktorá návrh podala.

Na postup, ktorý v tomto prípade zvolil vyšetrovateľ, že analogicky aplikoval ustanovenie § 206 ods. 6 Trestného poriadku, neboli splnené zákonné predpoklady. Podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku sa postupuje vtedy, ak sa v skutku, za ktorý už bolo vznesené obvinenie zistí, že je iným trestným činom alebo aj ďalším trestným činom, ako bol v uznesení o vznesení obvinenia právne kvalifikovaný.

Tu je pritom stále vedené konanie za trestný čin kvalifikovaný podľa § 296 Trestného zákona a už vôbec nie je zrejmé, prečo vyšetrovateľ používa analógiu. Ak používa analógiu, že zistil ďalší skutok, potom mal jednoznačne aplikovať ustanovenie § 206 ods. 4 Trestného poriadku a obvinenie vzniesť. Ustanovenie § 206 ods. 4 Trestného poriadku je totiž ustanovením kogentným pre takýto prípad. Vyšetrovateľ nesprávnym postupom podľa § 206 ods. 6 Trestného poriadku porušil práva obvineného na obhajobu, pretože mu tým odoprel podanie opravného prostriedku a rozhodnutie o ňom a tým, že obžaloba bola podaná za skutok, za ktorý nebolo vznesené obvinenie, je podaná v rozpore so zákonom.

Samosudca veľmi dôkladne skúmal, či zverejnenie tohto dôvodu na odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi nezasahuje do princípu rovnosti strán a práva obvineného na spravodlivý proces. Súd by totiž svojou činnosťou nemal pomáhať strane konania, v tomto prípade prokurátorovi. Tohto konštatovania o porušení práv obvineného sa však obvinený domáhal a preto súd po zrelej úvahe dospel k tomu, že nie je možné túto chybu obísť mlčaním. V prípade, že by sa takéhoto záveru obvinený nedomáhal, súd by mohol jedine obvineného v časti druhého čiastkového skutku spod obžaloby oslobodiť práve s odôvodnením, že za tento skutok vznesené obvinenie nebolo. Nemohol by však trestné stíhanie zastaviť v štádiu predbežného prejednania obžaloby, pretože tu je možné rozhodovať iba o skutku, za ktorý bolo vznesené obvinenie.

Bude teda úlohou orgánov činných v trestnom konaní vydať uznesenie o vznesení obvinenia aj za ďalší čiastkový skutok, ak za tento skutok chcú podať obžalobu a sú splnené podmienky ustanovenia § 206 ods. 4 Trestného poriadku a obvineného k nemu vypočúť. Tu samosudca poznamenáva, že obvinený

k tomuto čiastkovému skutku doteraz vypočutý nebol. Za takýto výsluch totiž nie je možné považovať otázky vyšetrovateľa všeobecného charakteru k správam v mobilnom telefóne H. F. a k ich autenticite (str. 23 výsluchu obvineného).

Tiež sa javí potrebnou konfrontácia svedka E.. Y. a obvineného H.. J. a to aj vo svetle obvineným predloženými výpismi hovorov medzi ním a svedkom na č. l. 1816, ktoré potvrdzujú, že nie on kontaktoval prokurátora, ale bolo tomu naopak a svedok by sa mal tiež vyjadriť k prepisu hovoru, v ktorom ho obvinený H.. J. informoval, že rodina oznamovateľa Y. má najväčší problém s medializáciou veci.

d) Napriek tomu, že obžaloba bola podaná za skutok v súvislosti s obhajobou J.. J. K. v inej veci, tento nebol ani ako svedok vôbec vypočutý a súčasť spisu netvorí listiny týkajúce sa tohto prípadu.

J.. J. K. nebol vo veci vôbec vypočutý, a to ani ako svedok, ani ako poškodený. K otázke priznania postavenia poškodeného J.. K. sa samosudca už vyjadril v bode 1. písm. a) tohto uznesenia.

Nakoľko ide o skutok, ktorý priamo súvisí so spôsobom obhajoby, je úplne zrejmé, že táto osoba ako svedok mala byť v prípravnom konaní vypočutá. Rovnako mal byť ako súčasť spisu, prípadne vo forme prílohy k spisu, zabezpečený obsah spisu v trestnej veci J.. K., na ktorú skutok odkazuje, aby bolo možné posúdiť relevantnosť údajov o tom, ktoré skutočnosti mal obvinený H.. J. a v akom čase z tohto spisu „vynášať“ a akým spôsobom tieto jeho kroky ovplyvnili vyšetrovanie, vrátane overenia ďalších skutkových záverov, že na výsledku tejto veci mala mať záujem konštatovaná zločinecká skupina.

2. Za závažné procesné chyby, ktoré sú v konaní pred súdom odstrániteľné samosudca považuje, že neboli riadne zisťované nastolené skutkové okolnosti činu.

Podľa § 20 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Prokurátor v obžalobe o. i. ako činnosť zločineckej skupiny uvádza neoprávnené nakladanie s osobnými údajmi a v prvom čiastkovom skutku kladenom za vinu obvinenému H.. J. uvádza, že tento mal „úmyselne navodiť situáciu, ktorá by umožňovala trestné stíhanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky E.. Y.J.“, ktorý pojem je zrejme širší ako trestné oznámenie, aj keď následne obžaloba pracuje výlučne s ním. Prokurátor tu úplne odignoroval obsah výpovede svedka E.. V. H. z 29.03.2022, že malo byť aj zahájené sledovanie E.. Y.J., spomína výstup z jeho sledovania a uvádza, že sledovanie na jeho žiadosť zabezpečil J. R. cez L. H., ktorí neboli vo veci vypočutí, pričom dokazovanie v súvisiacej kauze vedenej pod sp. zn. 15T/8/2022 nebolo vôbec zamerané k sledovaniu osoby E.. Y. a predmetná obžaloba ho vôbec neuvádza medzi osobami, sledovanie ktorých mala riešiť.

Z denníka návštev budovy Prezídia PZ na Račianskej ulici v Bratislave vyplýva dňa 27.06.2016 návšteva obvineného u E.. P. v čase od 08.17 do 10.59 s poznámkou, že malo ísť o výsluch, pričom nebolo zisťované, či sa nejaký výsluch v tom čase s účasťou obvineného v miestnosti č. 12 konal, naopak, pracuje sa so záverom vzájomnej dohody na zmanipulovanom trestnom oznámení. Obvinený pritom vysvetľuje, že účelom stretnutí s E.. P. malo byť jeho zastupovanie obvineného S. v inej veci a o stretnutiach s E.. P. mal byť informovaný aj dozorujúci prokurátor E.. Y., ktorý vypočutý nebol.

Pokiaľ obvinený H.. J. vo svojej výpovedi uvádza, že J.. V. D. spoznal v rokoch 2019 - 2020, nebol tento jeho údaj konfrontovaný s knihou návštev, kde sa uvádza, že dňa 01.07.2016 v čase 12.44 až 13.46 v miestnosti 34 navštívil „prezidenta“.

Obvinený H.. J. sa celkom štyrikrát v prípravnom konaní domáhal, aby bol pripojený spis ČVS: PPZ-143/NKA-BA2-2021, v ktorej veci bolo od apríla 2021 vedené trestné stíhanie, že spolu so skupinou osôb mal spáchať zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona proti E.. Y., pričom vyšetrovanie vykonával ten istý vyšetrovateľ a časť dôkazov z uvedenej veci 18.02.2022 postúpil do tejto veci a na ich podklade začal trestné stíhanie. Tieto dôkazy sú pritom obžalobou aj navrhnuté na vykonanie na hlavnom pojednávaní v jeho neprospech, čím sa nedodržel princíp rovnosti zbraní, pretože v spise sa môžu nachádzať dôkazy svedčiace v prospech obvineného, čím zo strany OČTK dochádza aj k porušeniu čl. 7 ods. 2 Smernice 2021/13/EU. Naproti tomu OČTK do spisu založili množstvo listín a dôkazov, ktorých využitie na zisťovanie skutkového stavu je absolútne nepotrebné a ani ich vykonanie v obžalobe nie je navrhnuté. Vyšetrovateľ sa pritom odpovedi na žiadosti a návrhy obvineného v tomto smere v stanovisku k bodu 13 na č. l. 1889 v podstate vyhol a odpoveď nedal, teda neuviedol, prečo nepovažuje za potrebné žiadaný spis pripojiť a pri ďalších bodoch k odmietnutiu už iba odkazoval, že otázka bola zodpovedaná pri bode 13.

Z trestného oznámenia oznamovateľa Y. vyplýva, že toto mala zapísať zapisovateľka E. F.. Z vyšetrovaných okolností síce vyplýva, že toto mal písať E.. Y., napriek tomu sa však javí potrebným vypočuť menovanú k okolnostiam, ako zápisnicu podpísala, prípadne bolo namieste vypočuť ako svedkov príslušníkov ZVJS tak, ako tomu bolo vo veci trestného konania o trestnom oznámení A.. Y. a H.. J., pretože na hlavnom pojednávaní nie je možné ich výpovede čítať ako listiny a takto sa povinnosti OČTK prenášajú na súd. Dokazovanie v uvedenom smere má svoj vplyv na práva obhajoby, ktoré sú založené aj na vyhľadávacej zásade zhmotnenej ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

Na záver si samosudca dovoľuje upozorniť, že bude potrebné odstrániť určité nedostatky a nezrovnalosti, ktoré uvádza, už iba z toho hľadiska, aby v prípade opakovaného podania obžaloby nemusel súd nehospodárne tieto listiny žiadať a obstarávať.

Konkrétne, že súčasť spisu netvorí príkaz prokurátora, ktorým bol obvinený H.. H. J. prepustený na slobodu, pričom spis by mal dávať obraz o celom vykonanom konaní a malo by sa v ňom teda nachádzať nielen rozhodnutie o vzatí obvineného do väzby, ale aj akt z jeho prepustenia na slobodu. V prílohe 2 zv. 1 je listina, kópia trestného oznámenia, ktorá nie je dostatočne čitateľná, najmä čo sa týka dátumu jej podania a zrejme aj to mohlo spôsobiť, že v obžalobe je vo výroku uvedený nesprávny dátum, kedy malo byť trestné oznámenie podané, pretože z úradného záznamu na č. I. 18 vyplýva, že malo byť podané 30.06.2018, nie 28.06.2018. Tiež vo výroku obžaloby nie sú správne označené obchodné spoločnosti, ktorých sa mali záujmy obvineného H.. H. J. týkať, nie sú uvedené spisové značky konaní, ale používa sa žargón označenia akcie použitých políciou.

Pokiaľ ide o zvyšné námietky obvineného v návrhu na odmietnutie obžaloby za nesprístupnenie vyšetrovacích spisov a existujúcich dôkazov v trestnej veci vedenej na UIS, v ktorej mali byť zabezpečené zvukové záznamy, ktoré žiadal zabezpečiť, pretože sa v nich môžu nachádzať dôkazy v jeho prospech, vrátane možnosti, že došlo k manipulácii aj vo veci OČISTEC, pre ktorú zločineckú skupinu mal byť činný, má samosudca za to, že Trestný poriadok v platnom znení neumožňuje vykonávať zápisnice o výsluchoch obvinených a svedkov z inej veci ako listiny. Pokiaľ ide o zvukové záznamy, návrh obvineného považoval za všeobecný, vychádzajúci iba výlučne z jeho domniek a v tomto štádiu konania nepovažoval nepripojenie, resp. nevyžiadanie príslušného spisu za porušenie práv obhajoby, najmä keď sa návrhy obžaloby na vykonanie dôkazov a k uznaniu viny o tieto dôkazy neopierajú.

To, že vyšetrovanie bolo skončené bez toho, aby bolo rozhodnuté o jeho sťažnosti proti vzneseniu obvinenia, pretože o nej prokurátor rozhodol až 06.09.2022, nie je možné hodnotiť ako porušenie jeho práv na obhajobu, najmä keď obžaloba bola podaná na základe sčasti právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia.

Námietky k upusteniu od výsluchu svedka A.. R. Z. považoval samosudca za všeobecné, okrem skutočnosti, že došlo k zrušeniu plánovaného úkonu obvinený neuviedol žiadny dôvod, prečo by takýto postup mal za následok porušenie jeho práv, najmä keď neuviedol, čo ba sa malo výsluchom svedka A.. Z. dokazovať.

Skutočnosť, že skončením prípravného konania a podaním obžaloby bolo zmarené rozhodnutie o jeho podnete na rozhodnutie podľa § 363 Trestného poriadku a nasl. podanom ešte 20.07.2022 voči uzneseniu vyšetrovateľa z 20.04.2022, ktorým sa nevyľúčil z vykonávania úkonov a tiež mu bolo oneskoreným rozhodnutím o sťažnosti proti vzneseniu obvinenia znemožnené uplatniť svoje právo podať opravný prostriedok podľa § 363 Trestného poriadku proti vzneseniu obvinenia v zmysle už ustálenej judikatúry NS SR a ÚS SR nie je možné považovať za porušenie jeho práv.

Samozrejme, že takýto postup OČTK, vrátane prístupu prokurátora, ktorý má byť podľa obvineného osobným priateľom E.. Y., ktorý obžalobu mal sprístupniť novinárovi Y. spolupracujúcemu s OČTK v záujme docieľiť neobjektívnu medializáciu jeho prípadu pred rozhodnutím súdu, pričom sa obvinený mal v minulosti dostať do profesionálneho rozporu s dozorujúcim prokurátorom, ktorý podal aj návrh na jeho disciplinárne stíhanie, ktorý v kópii predložil, návrh na vykonanie dôkazov v obžalobe, keď sú navrhnuté dôkazy iba v jeho neprospech, môže u obvineného vo svojom súhrne evokovať pocit zaujatosti prokurátora, ako aj zaujatosti OČTK. Pre súd je však podstatné, že o námietkach zaujatosti bolo právoplatne rozhodnuté. Nie je úlohou súdu skúmať únik informácií z prípravného konania a neprislúcha mu ani hodnotiť návrhy prokurátora na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní. V poslednom prípade platí, že ak tieto dostatočné nie sú, súd môže sám, alebo na návrh ďalších strán rozhodnúť o inom rozsahu dokazovania, v rozsahu, aký bude považovať za potrebný v záujme zistenia skutkového stavu veci a spravodlivého rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor a obvinený podať sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní od jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Najvyšší súd SR. Sťažnosť má odkladný účinok.